

## עפ"ת 14099/04/14 - שורץ אביטל שורץ אביטל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 14099-04-14 שורץ אביטל נ' מדינת ישראל  
עפ"ת 21438-04-14 אוחיון נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט יחיאל ליפשיץ  
מערכת שורץ אביטל שורץ אביטל  
נגד מדינת ישראל  
משיבה

### פסק דין

1. לפני שני ערעורים:

1.1. הראשון (עפ"ת 14099-04-14), הינו על החלטתו של בית המשפט לתעבורה מעכו (מתאריך 16.3.14) במסגרת תת"ע 3929-11-11 אשר דחה את בקשתה של העוררת לבטל את פסק דינו מתאריך 21.11.11.

1.2. השני (עפ"ת 21438-04-14), הינו על החלטתו של ביהמ"ש לתעבורה בעכו (מתאריך 12.3.14) במסגרת תת"ע 3343-01-11 אשר דחה את בקשתה של העוררת לבטל את פסק דינו מתאריך 14.3.11.

2. לטענת המערערת, בתאריך 10.2.14 נודע לה, במסגרת בדיקת רישיונות שגרתית כי רישיון הנהיגה שלה נפסל בכל אחד מההליכים שצוינו בסעיף 1.1 ו- 1.2 לעיל.

3. נפרט להלן את כל אחד מאותם הליכים:

3.1. בתת"ע 3929-11-11 הועמדה המערערת לדין בגין כך שבתאריך 11.9.11 נהגה ברכב, הגם שתוקף רישיון הנהיגה שלה פקע כבר בשנת 2008. המערערת זומנה כדין (עיון במערכת נט המשפט מעלה, כי האישור לא נדרש), ומשלא התייצבה - הורשעה ונדונה ל 3 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

3.2. בתת"ע 3343-11-11 הועמדה המערערת לדין בגין כך שבתאריך 28.11.10 נהגה ברכב, הגם שתוקף הרישיון שלה פקע בשנת 2008. גם במקרה זה הזימון לא נדרש ורישיון הנהיגה של המערערת נפסל לשלושה חודשים ובנוסף הוטל עליה פסילה על תנאי וקנס.

4. במהלך חודש פברואר 2014, לאחר שנעצרה לטענתה על ידי שוטרת תנועה, כמתואר לעיל, הגישה

המערערת שתי בקשות לביטול פסקי הדין לעיל. בבקשות טענה המערערת כי בשנים האחרונות חלה הידרדרות במצבה הרפואי והכללי. נטען, כי אי ההתייצבות לדיונים היה על רקע מצבה הבריאותי ועקב טעויות בתום לב. עוד נטען, כי רישיון הנהיגה שלה פקע על רקע בעיותיה הכלכליות.

5. עיון בטענות המערערת מעלה, כי למעשה אין היא טוענת שלא קיבלה את הזימונים לדיונים או שלא היתה מודעת להם. כל שטענה המערערת הוא כי אי ההתייצבות נבעה בשל: "מצבי הבריאותי כאמור ועקב טעות בתום לב" (ר' לדוגמה ס' 5 לתצהירה בתיק 3929-11-11). המערערת לא פירטה באיזו טעות מדובר; מדוע לא טרחה לברר מה עלה בגורל התיקים; ומדוע לא הגישה בקשות לביטול פסקי הדין בסמוך למועד נתינתם. אוסיף, כי חרף בעיותיה הבריאותיות, לא נטען כי מצבה הרפואי מנע ממנה מלהתייצב, באופן קונקרטי, לשני הדיונים ובכל מקרה לא הובהר מדוע לא טרחה ליידע אודות כך את ביהמ"ש בטרם הדיונים ולכל הפחות לבקש לבטל את הדיונים מיד לאחר מכן.

כמו כן, המערערת לא העלתה כל טענת הגנה כלשהי. יתרה מכך, המערערת אישרה שהיתה מודעת שהינו נוהגת ללא רישיון בתוקף ואף נימקה זאת במצבה הכלכלי. חרף הרשעותיה, המשיכה המערערת ונהגה ברכב על אף תקופות הפסילה שטרם רוצו וחרף העובדה שעל פני הדברים היא טרם קיבלה לרשותה רישיון נהיגה.

6. על רקע נסיבות אלה, המלצתי לבא כח המערערת להסכים לדחיית הערעורים, אולם הוא לא קיבל את הצעתי זו וטען (ראה הודעת ב"כ המערערת מתאריך 28.5.14) כי המערערת לא קיבלה את יומה בבית המשפט, ולו לענין ההקלה בעונש. לכך איני יכול להסכים. למערערת ניתן יומה, בכל אחד משני ההליכים לעיל, אולם משבחרה שלא לנצל זאת אין לה להלין אלא על עצמה. אוסיף, כי במסגרת ההודעה לעיל, לא הועלו כל טענות שיש בהן להראות הגנה של ממש ואף אין בהן כדי לשנות את גזרי הדין.

7. משכך, אני מורה על דחיית הערעורים.

8. לשלוח לצדדים.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ד, 22 יוני 2014, בהעדר הצדדים.